

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **KARO Leather – Company s. r. o.**, se sídlem Rohanské nábřeží 642/35, Praha 8 - Karlín, zast. JUDr. Pavlem Kavínkem, advokátem, se sídlem AK KAVINEK & partneři, v.o.s. Královská 16, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2018, č. j. 9 Af 20/2015 - 81,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2015, č. j. 4796-4/2015-900000-304.1, ve věci celního dluhu vzniklého propuštěním zboží do celního režimu volného oběhu.

[2] Dne 10. 4. 2014 podal stěžovatel v postavení deklaranta (ve smyslu článku 4 odst. 18 celního kodexu) celní prohlášení referenční číslo 282, kterým navrhl k propuštění do režimu volného oběhu zboží popsané v kolonce 31 celního prohlášení jako „*východoindické kůžce z mladého hovězího dobytka, léčová štípenka, v suchém stavu, celé, nepřesahující 4,5 kg/1 ks 23906,08 m3.*“ V kolonce 33 celního prohlášení uvedl kód nomenklatury 4104411100, do kterého se zařazují, shrnuto, celé hovězí usně dále nezpracované jinak než třísloučením, též určitým způsobem upravené, avšak zjevně nepoužitelné pro bezprostřední výrobu koženého zboží. Celní úřad při ověřování celního prohlášení ve smyslu čl. 68 celního kodexu pojal pochybnosti o deklarovaném sazebním zařazení zboží, a proto byl za přítomnosti stěžovatele proveden odběr vzorku zboží odstrižením částí dovezeného zboží (celých kůží); po odběru vzorků bylo zboží dne 24. 4. 2014 v souladu s čl. 73 odst. 1 celního kodexu a čl. 244 prováděcího nařízení propuštěno do režimu volného oběhu na základě údajů uvedených v celním prohlášení; nebyly vyměřeny žádné poplatky (cla a daně, resp. byly vyměřeny ve výši 0 Kč).

[3] Laboratorním rozbořem odebraných vzorků zboží však bylo zjištěno, že ve skutečnosti bylo do režimu volného oběhu propuštěno zboží: lícová štípenka vzhledu semiše s jednostrannou povrchovou úpravou (nelesklá vzhledu plastu), materiál obsahoval kromě usně látky na bázi polyurethanu a změkčovadla; v protokolu o zkoušce je zboží popsáno jako část lícové štípenky, neboť zkoumán byl oddělený vzorek, nikoliv celá kůže. Na základě výsledků laboratorního rozboru bylo odborným útvarem celního úřadu vydáno stanovisko k sazebnímu zařazení zboží č. j. 95644/2014-630000 - 22.1, ze dne 26. 6. 2014, kterým bylo dovezené zboží zařazeno do kódu KN 41079210 jako části lícové štípenky s jednostrannou povrchovou úpravou se sazbou cla 5,5 %.

[4] Dodatečným platebním výměrem č. j. 62600-14/2014-510000-11, ze dne 24. 9. 2014 celní úřad doměřil stěžovateli podle článku 220 odst. 1 celního kodexu clo ve výši 146 588; stěžovatel byl současně povinen podle § 251 odst. 3 daňového řádu uhradit penále z částky dodatečně doměřeného cla, a to ve výši 29 318 Kč, což je v souladu s § 251 odst. 1 písm. a) daňového řádu 20% z dodatečně vyměřené částky cla ve výši 146 588 Kč.

[5] Stěžovatel podal proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání; dle žalovaného při zařazení zboží do KN, resp. při aplikaci všeobecného pravidla č. 1 stěžovatel pochybil, když zařadil vyčiněnou hovězí kůži dále upravenou pigmentováním a umělým dezénem do čísla 4104, kam se zařazují výhradně vyčiněné, *avšak dále neupravené* hovězí kůže. Teprve po zařazení do konkrétního čísla celního sazebníku (zde čísla 4107, jehož znění přesně dopadá na zjištěné vlastnosti dovezeného zboží) je dle žalovaného možné přistoupit k zařazení zboží do konkrétní položky a podpoložky celního sazebníku, které dále toto číslo člení (viz pravidlo č. 6 všeobecných pravidel). Žalovaný na rozdíl od celního úřadu dospěl k závěru, že dovezené zboží se sazebně zařazuje takto (vyjádřeno v čárovém kódu): *Usně z hovězího dobytka (včetně buvolů) nebo koní a jiných lichokopytníků, po vyčinění nebo zpracování na crust dále upravené, včetně kůží zpracovaných na pergamen, odchlupené, též štípané, jiné než usně čísla 4114 (4107 – číslo KN), – celé kůže a kožky – – lícové štípenky 410712 – položka KN) – – – usně z hovězího dobytka (včetně buvolů) o plošné výměře jednoho kusu nepřesahující 28 čtverečních stop (2,6 m²) – – – ostatní, tzn. jiné než telecí box (4107121900 – podpoložka Taric) se sazbou cla 6,5 %.* Dle žalovaného celní úřad zcela pominul, že stěžovatelem byly v daném případě dovezeny celé kůže, nikoliv jejich části. Ačkoliv celní úřad sám odebíral vzorek z celých kůží, zařadil tyto kůže po jejich laboratorním zkoumání formalisticky podle výsledků laboratorního zkoumání jako části kůží (do stejného čísla, avšak jiné položky a podpoložky celního sazebníku) se sazbou cla 5,5 % a nepřihlédl k tomu, že zkoumaný vzorek byl oddělen z celé kůže. Žalovaný dále podotkl, že pro zařazení dovezeného zboží není rozhodné, že toto zboží musí být po propuštění do volného oběhu podrobeno dalším zpracovatelským operacím, aby jej bylo možné použít pro výrobu čalouněného nábytku, případně, že musí být původní povrchová úprava odstraněna a nahrazena novou povrchovou úpravou, jak uvádí stěžovatel, neboť takové podmínky celní sazebník v číslech 4104 a 4107 KN neobsahuje. Pro zařazení daného zboží je podstatné, že v okamžiku dovozu bylo toto zboží kromě činění dále upraveno, což stěžovatel nejenže nevyvrátil, ale potvrdil v textu odvolání a také doložil znaleckým posudkem a zkušebními protokoly. Skutečnost, že se dovezené zboží zařazuje do čísla 4107 celního sazebníku, je dle žalovaného naprosto zřejmá přímo z jeho znění. Pro úplnost žalovaný dodal, že rozdíl v sazebním zařazení (kódy 4107121900 a 4107921000) je dán celistvostí posuzované kůže nebo kožky, nikoliv stupněm opracování. Do kódu KN 41071219 se zařazují celé kůže a kožky a do kódu KN 41079210 ostatní kůže a kožky, tedy nikoliv celé, ale např. části kůží, púlené kůže apod., avšak se stejným stupněm opracování. K ostatním odvolacím námitkám žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že pro účely sazebního zařazení zboží, které je navrženo k propuštění do režimu volného oběhu, je zcela nepodstatné a nevýznamné, že má být po propuštění do volného oběhu dále zpracováváno (zpracováním zhodnoceno), pro určení sazebního zařazení zboží navrženého k propouštění

pokračování

do režimu volného oběhu je rozhodný a zásadní stav zboží a míra jeho opracování v době jeho dovozu, resp. v době, kdy vstoupilo na celní území Společenství. Stejně tak jsou pro posouzení sazebního zařazení zboží irelevantní úvahy o tom, že přepracování (sejmutí původní a provedení nové úpravy) přináší vedlejší ekonomický efekt. Pokud jde o stěžovatelem předloženou závaznou informaci o sazebním zařazení (ZISZ), žalovaný zjistil, že zboží popsané v této závazné informaci nelze ztotožnit s hodnoceným zbožím, protože se podle popisu jedná o kůže vyčiněné, avšak dále nezpracované. Žalovaný připustil, že v minulosti mohlo dojít k tomu, že stěžovateli bylo bez výhrad a opakovaně propuštěno totožné zboží do režimu volného oběhu, ačkoliv bylo v celním prohlášení zařazeno do podpoložky KN 41044111. Tato skutečnost však podle něj nemá žádný vliv na daný případ, kdy byly údaje v celním prohlášení ověřeny laboratorním zkoumáním odebraných vzorků a výsledek ověření celního prohlášení se stal podkladem pro použití celních předpisů upravujících režim volného oběhu (vyměření cla).

[6] Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel dne 19. 3. 2015 žalobu; v ní zejména namítal, že dovážené kůže jsou předem účelově určeny jen na výrobu čalouněného nábytku. Zdůraznil, že až zpracování, ke kterému dochází v České republice, má za následek zhodnocování těchto kůží. Podle znaleckého posudku č. j. 1071/2014, který si stěžovatel nechal vypracovat, jsou usně nevyhovující kvality, a tedy nevhodné pro zpracování na hotové výrobky; jejich hodnota v současnosti se blíží nule. Ze znaleckého posudku vyplývá, že užitné vlastnosti lze předmětným usním dodat pouze celkovým koželužským přepracováním (odstraněním původní povrchové úpravy a nastříkáním nové kvalitní povrchové úpravy na bázi polyuretanových disperzí), v případě nadlimitního obsahu celkového chromu pak i technologickým opracováním v mokřích operacích (pracích lázních). Je však nutno konstatovat, že tyto úpravy již hotových usní jsou po technologické stránce značně náročné a vyžadující odborné koželužské vedení a strojní vybavení, což může provádět pouze fungující koželužna. Dále namítl, že při zařazování do příslušného čísla celního sazebníku se řídil všeobecným pravidlem 6 pro výklad kombinované nomenklatury, dále vysvětlivkami ke kombinované nomenklatuře pro kapitolu 41 a v neposlední řadě textovým zněním celního sazebníku pro kapitolu 41, konkrétně pro číslo 4104411100, přičemž před definitivním určením celně sazebního zařazení byla prostudována všechna textová znění v kapitole 41, aby se vyloučilo jakékoliv pochybení. Při zařazení zboží do příslušného čísla sazebníku vycházel z výše zmíněného znaleckého posudku, považuje své zařazení za nejprůhodnější a nesouhlasí se zařazením pod položku číslo 410792100, které učinil žalovaný. Dále namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje na vysvětlivky k Harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží, který však není veřejně přístupný; je však nepřijatelné, aby žalovaný vycházel z dokumentů, které nejsou veřejně přístupné, a aby ustanovení z dokumentu, který je pro deklaranta k dispozici jen při zakoupení, byla přikládána k jeho tíži. Namítl rovněž, že překlad prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1001/2014 ze dne 4. 10. 2013, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, do českého jazyka, je nepřesný a je dokonce přísnější než anglické znění; z rozhodnutí SDEU přitom jasně vyplývá, že členské státy nejsou oprávněny přijmout přísnější verzi předpisů EU, ale jsou naopak povinny přijmout předpis tak, aby byl překlad v národním jazyce daného státu v souladu s originálním zněním. Český překlad příslušného ustanovení prováděcího nařízení Komise EU: „*Východoindické kůže z mladého hovězího dobytka („kip“), celé, s hlavou a nobama nebo bez nich, jejichž čistá hmotnost každé kůže nepřesahuje 4,5 kg, dále nezpracované jinak než tříslučněním, též určitým způsobem upravené, avšak zjevně nepoužitelné pro bezprostřední výrobu koženého zboží.*“ Dle názoru stěžovatele je přesnější a správný následující překlad tlumočnice pro anglický jazyk JUDr. L. H.: „*Východoindické kůže z mladého hovězího dobytka („kip“), celé, s hlavou a nobama nebo bez nich, jejichž čistá hmotnost každé kůže nepřesahuje 4,5 kg, dále nezpracované jinak než tříslučněním, též určitým způsobem upravené, avšak zřejmě nevhodné pro bezprostřední výrobu koženého zboží.*“ Dále namítl, že z důvodu právní jistoty požádal dne 30. 5. 2014 Celní úřad pro Olomoucký kraj o závaznou informaci o sazebním zařazení dovážených kůží; závazná informace

č. CZ 38-0672-2014, ze dne 5. 8. 2014, kterou obdržel, řadí zboží pod kód nomenklatury č. 4104411100, stejně jako to učinil v nyní projednávané věci.

[7] V podání ze dne 5. 2. 2018 označeném jako „doplnění žalobních tvrzení“ stěžovatel uplatnil zcela novou argumentaci: za nesprávné označil sazební zařazení dovezených kůží jak pod jím dříve uváděnou podpoložku celního sazebníku č. 4104411100, tak i pod podpoložku č. 4107 82 10 00, jak uzavřel celní úřad. Dle stěžovatele je správné celní zařazení předmětného zboží pod TARIC kódem 4115 20 00 – *Kompozitní usně na základě nerozvlákněné usně nebo kožených vláken ve tvaru desek, listů nebo pruhů, též ve svitcích; odřezky a jiné odpady kůží (usní) nebo kompozitní usně, nepoužitelné k výrobě koženého zboží; kožený prach, prášek a moučka; Odřezky a jiné odpady kůží (usní) nebo kompozitní usně, nepoužitelné k výrobě koženého zboží; kožený prach, prášek a moučka* se sazbou cla 0 %. Tuto svoji novou argumentaci staví na znaleckém posudku č. j. 1116/2016 ze dne 16. 5. 2016 zpracovaném Ing. M. Š., z něhož vyplývá, že zkoumané usně nelze podřadit do žádné z uvedených skupin položky 4107 celního sazebníku, neboť se jedná o usně ve formě odpadového materiálu nezpracovatelného bez dalšího na klasické kožené výrobky. Příslušná položka odpadních a nestandardních produktů vyrobených z kůže však v celním sazebníku není obsažena, avšak nejbližší skutečnému stavu posuzovaných usní odpovídá položka 4115. V doplnění žalobních tvrzení dále namítl, že celně technická laboratoř nemá pro použité metody zkoušení usní potřebnou akreditaci ve smyslu normy ČSN EN ISO/IEC 17025; výsledky zkoušek z této laboratoře jsou tak pro danou věc zcela irelevantní. Také namítl nedostatečně zjištěný skutkový stav ze strany celních orgánů, které před vydáním napadeného rozhodnutí nezadaly kvalifikovanému subjektu provedení testování vzorků právě z hlediska jejich chemických, fyzikálních a hygienických vlastností. Pripustil, že sám sice zařadil dovážené zboží pod nesprávné číslo, resp. podpoložku kódu TARIC, avšak toto nesprávné zařazení nemá žádný vliv na fiskální zájmy České republiky a je relevantní pouze z pohledu statistického sledování přeshraničního pohybu zboží. Poukázal též na to, že konkrétně v Itálii a ve Velké Británii celní orgány zařazují uvedené zboží taktéž pod číslo 4115 jednotného celního sazebníku EU. Důsledkem takto nesprávně zjištěného skutkového stavu celními orgány pak bylo i nesprávné právní posouzení věci, kdy celní orgány při ignorování charakteru zboží jako odpadu, resp. materiálu pro druhotné zpracování, podřadily zboží pod číslo celního sazebníku 4107, tedy pod číslo zahrnující usně vyrobené do hotového stavu – tedy s povrchovou úpravou (různého typu), kdy se jedná o obchodovatelné hotové usně.

[8] Městský soud při jednání provedl důkaz znaleckým posudkem č. j. 1071/2014 (č. l. 15-18 soudního spisu) a zkušebními protokoly akreditované laboratoře (č. l. 6 – 14 soudního spisu). Další důkazní návrhy soud zamítl buď proto, že již jsou součástí spisového materiálu, ze kterého soud při posouzení věci obligatorně vychází, nebo proto, že jejich provedení soud shledal nadbytečným; neprovedení důkazů navržených v podání ze dne 5. 2. 2018 odůvodnil soud tím, že tyto se vztahují k novým žalobním tvrzením, která byla nepřipustně uplatněna až po lhůtě dle § 71 odst. 2 s. ř. s. Zákonnost napadeného rozhodnutí soud přezkoumal toliko na podkladě včas uplatněných žalobních bodů, které žalobce vtělil do žaloby. Tyto žalobní body však soud důvodnými neshledal. Při posouzení zásadní právní otázky týkající se sazebního zařazení předmětného zboží se soud zcela ztotožnil se závěry, k nimž dospěl žalovaný v napadeném rozhodnutí; podotkl, že ani v žalobě neuplatnil stěžovatel žádné konkrétní právní argumenty, jimiž by zpochybnil či dokonce vyvrátil správnost úvah, které žalovaného vedly k sazebnímu zařazení předmětného zboží do podpoložky 4107121900 KN. Poukázal na to, že pro projednávanou věc je zásadní právní úprava Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. 7. 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále „Nařízení o celním sazebníku“). Podle čl. 1 odst. 1 Nařízení o celním sazebníku v rozhodném znění se zavádí nomenklatura zboží (dále jen „kombinovaná nomenklatura“, nebo zkráceně „KN“), která současně splňuje požadavky jak společného celního sazebníku, tak i statistiky vnějšího obchodu

pokračování

Společenství. Podle čl. 3 Nařízení o celním sazebníku má každá podpoložka KN osmimístný číselný kód, přičemž prvních šest míst jsou číselné kódy vztahující se k číslům a položkám nomenklatury harmonizovaného systému; sedmé a osmé číslo určuje podpoložky KN. Městský soud podrobně popsal jednotlivá čísla a podpoložky KN a popsal postup, který je třeba při sazebním zařazení zboží uplatnit; v tom přisvědčil žalovanému, že interpretační pravidla vyložil zcela správně a také správně při zařazení zboží postupoval v souladu s Nařízením o celním sazebníku.

[9] Městský soud rovněž poukázal na to, že stěžovatel žádnou relevantní námitkou nezpochybnil zásadní skutkové zjištění týkající se předmětného zboží, na jehož základě žalovaný přistoupil k jeho sazebnímu zařazení pod číslo 4107 KN, to jest zjištění, že dovezené kůže byly po vyčinění dále upraveny; existenci (nekvalitní) povrchové úpravy dovezených kůží prokázalo nejen testování vzorků provedené celně technickou laboratoří, ale rovněž samotným stěžovatelem předložený znalecký posudek č. j. 1071/2014, který se vyjadřuje ke kvalitě stávající povrchové úpravy kůží, a také zkušební protokoly Akreditované zkušební laboratoře č. 1059 ze dne 16. 6. 2014, které zachycují mj. též výsledky testování povrchové úpravy vzorků dovezených kůží (stálobarevnost, odolnost vůči ohybu); fakt, že dovezené kůže byly povrchově upraveny, ostatně nepopírá ani samotný stěžovatel, jenž při ústním jednání před soudem uvedl, že indický výrobce se nanesením (značně nekvalitní) povrchové úpravy na kůže snaží vyhnout nově zavedenému zákazu vývozu surovin. Vzhledem k tomu, že předmětné kůže byly po vyčinění dále upraveny barvou (dle zkušebního protokolu Celně technické laboratoře se jedná o polyuretanový nátěr, znalecký posudek č. j. 1071/2014 v popisu vzorků zmiňuje „umělý dezén“), konstatoval městský soud, že není splněna základní podmínka pro jejich zařazení do čísla 4104 KN, protože se nejedná o kůže zpracované na crust, které kromě odchlupení či štípání *nebyly dále upraveny*, ale jedná se o kůže, které byly po vyčinění nebo zpracování na crust dále upraveny, a proto je nutné je zařadit do čísla 4107 KN, jak to učinil žalovaný. Přisvědčil rovněž žalovanému, že poukaz stěžovatele na nevyhovující kvalitu povrchové úpravy, kterou byly dovezené kůže opatřeny, z hlediska sazebního zařazení zboží je zcela irelevantní, neboť nic nemění na tom, že dovezené kůže byly po vyčinění dále upraveny; dle soudu bylo pouze věci stěžovatele, aby zvážil, zda o takto „kvalitní“ zboží stojí a zda je jeho dovoz pro něj ekonomicky výhodný či nikoliv. Celní orgány dle soudu postupovaly zcela v souladu s celními předpisy a posuzování nepříznivých ekonomických dopadů dovozu či doměření cla na stěžovatele jim nepřísluší.

[10] Jako nedůvodnou posoudil městský soud také námitku stran nevěřejnosti použitých vysvětlivek k Harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží; soud konstatoval, že výchozím předpisem pro posouzení celé věci je Nařízení o celním sazebníku; toto nařízení zavádí kombinovanou nomenklaturu na základě harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží, jenž byl zaveden uzavřením Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží dne 14. 6. 1983 v Bruselu. Společně s protokolem o její změně ze dne 24. 6. 1986 byla schválena jménem Společenství rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. 4. 1987. Za podmínek stanovených v článku 8 Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému Světová celní organizace pravidelně zveřejňuje vysvětlivky a stanoviska k zařazení zboží přijaté Výborem pro HS, přičemž vždy je třeba vycházet ze znění pro dotčené období. Vysvětlivky k HS, stejně jako vysvětlivky ke KN, musí být v souladu s ustanoveními kombinované nomenklatury a nesmí měnit jejich obsah. Za předpokladu, že jejich znění je v souladu s nařízením o celním sazebníku a jednotlivými položkami KN, jsou tyto vysvětlivky legitimním prostředkem pro výklad kombinované nomenklatury; nemají závaznou právní sílu, ale jsou významným vodítkem pro správné sazební zařazení dováženého zboží (viz např. rozsudek SDEU ze dne 19. 2. 2009, C-376/07, ve věci *Kamino International Logistics BV*, body 47 až 50; nebo též rozsudek NSS ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Afs 85/2012 - 40). Celní orgány

dle městského soudu mohly zařadit zboží pod konkrétní podpoložku KN i bez aplikace vysvětlivek, neboť skutečnost, že se předmětné kůže zařazují do čísla 4107 KN, je totiž zřejmá z dikce tohoto čísla. Městský soud poukázal na to, že vysvětlivky k HS však především nejsou právní normou, na kterou by se vztahovala povinnost publikace; žalovaný proto právem odkázal stěžovatele s jeho požadavkem na poskytnutí vysvětlivek k HS na internetové stránky spravované Světovou celní organizací, kde jsou tyto vysvětlivky dostupné v anglickém a francouzském jazyce; jeho povinností nebylo poskytnout stěžovateli český překlad těchto vysvětlivek, přitom takovou povinnost správnímu orgánu žádný právní předpis neukládá, a nelze ji dovodit ani z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, která stěžovatel uváděl v žalobě.

[11] K námitce stran českého překladu znění podpoložky 4104411100 KN městský soud uvedl, že za situace, kdy dovezené kůže nelze vůbec zařadit do čísla 4104 KN, a tím pádem ani do podpoložky 4104411100 KN, je soulad českého překladu uvedené podpoložky s anglickým zněním zcela nerozhodný; jinak řečeno, zřejmá nevhodnost či zjevná nepoužitelnost dovezených kůží pro bezprostřední výrobu koženého zboží není podmínkou, která by byla určující pro zařazení tohoto zboží do konkrétního čísla KN.

[12] Co se týče námítky ohledně poskytnuté závazné informace, kterou stěžovateli poskytl celní úřad, městský soud dal žalovanému za pravdu v tom, že popis zboží podaný stěžovatelem, z něhož celní úřad při vydání informace vycházel, nelze ztotožnit s dovezenými kůžemi; za podstatné označil, že laboratorním rozbořem bylo prokázáno, že dovezené kůže byly po vyčinění dále zpracovány (opatřeny povrchovou úpravou na bázi polyuretanu), což vylučuje jejich zařazení do čísla 4104 KN. Tuto charakteristiku stěžovatel v popisu zboží, což bylo rozhodné pro vydání závazné informace, neuvěděl; dovezené kůže neodpovídají zboží, které bylo stěžovatelem popsáno. Z výše uvedených důvodů celním orgánům proto nelze důvodně vytýkat, že v projednávané věci dospěly k odlišnému sazebnímu zařazení dovezených kůží, než je uvedeno v namítané závazné informaci.

[13] V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že městský soud nesprávně posoudil právní otázky zásadní pro rozhodnutí ve věci a zatížil tak své rozhodnutí nezákonností. Především zdůrazňuje, že při posuzování celního zařazení zboží podle příslušných předpisů EU je vždy vycházeno ze všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury a tedy z toho, o jaké zboží se jedná, o jaký materiál, z něhož zboží sestává, se jedná a jaký je způsob a účel použití zboží, přičemž rozhodující jsou objektivní vlastnosti a charakteristiky zboží tak, jak již mj. uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 11. 2013, č. j. 2 Afs 85/2012 - 40, když konstatoval, že je nezbytné „hledat (za účelem zajištění právní jistoty a usnadnění kontrol) rozhodující kritérium pro sazební zařazení zboží v objektivních charakteristikách a vlastnostech tohoto zboží, jak jsou definovány zněním položky kombinované nomenklatury a poznámek k třídám nebo kapitolám“. V daném případě je mimo jiné i dle skutkových zjištění provedených znalkyní Ing. M. Š. v rámci znaleckého posudku č. 1071/2014 nesporné, že v případě dováženého zboží nelze bez dalšího uvažovat o zboží použitelném pro další výrobu, když ony sporné úpravy zboží způsobují hygienickou závadnost a tak nepoužitelnost dovážených kůží pro další zpracování a použití bez toho, aniž by chemické látky nanesené na dovážené kůže byly zcela odstraněny, a nejedná se tak o úpravy směřující k dalšímu zhodnocení a zpracování kůží tak, jak má zcela zjevně na mysli celní sazebník. Nelze tak uvažovat v kategorii úprav zboží zhodnocujících v intencích čísla 4107 celního sazebníku, ale naopak je třeba na uvedené zboží nahlížet buď jako na odpad vyžadující pro další využití kompletní přepracování, nebo jako na kůži pro účely sazebního zařazení bez jakékoli úpravy, když předmětné „úpravy“ je před jakýmkoli dalším zpracováním a užitím třeba kompletně odstranit. Právě tato skutečnost způsobuje spory týkající se správnosti sazebního zařazení, kdy dle jazykového výkladu a ryze formalistického a pozitivistického přístupu Generálního ředitelství cel, resp. obecně celních orgánů bylo lze podřadit dovážené zboží pod

pokračování

číslo celního sazebníku 4107, avšak dle systematiky celního sazebníku, který pod číslo 4107 zjevně zařazuje zboží opatřené úpravami dovážené zboží zhodnocujícími a tedy na rozdíl od pouhé dovážené suroviny (4104) zakládající důvody zatížit dané zboží za účelem ochrany cílového trhu clem, je správným sazebním zařazením dováženého zboží číslo celního sazebníku s nulovou sazbou cla. Číslo celního sazebníku, které by zcela odpovídalo vlastnostem dováženého zboží, však celní sazebník neobsahuje, a proto je třeba podřadit dovážené zboží pod číslo, resp. položku a podpoložku celního sazebníku, jež je vlastnostem a charakteristice dováženého zboží nejbližší.

[14] Dle stěžovatele z důkazů provedených v rámci celního řízení jednoznačně vyplývá, že zboží dovážené stěžovatelem je objektivně usní (tedy vyčíněnou kůží), která před dodáním stěžovateli prošla úpravou v podobě nánosu blíže neurčené hygienicky i funkčně nebezpečné látky na povrch usně (zde navíc ještě před standardním procesem odstranění reziduí chromových solí používaných při činění kůží prováděným před jakýmkoli dalším zpracováním kůží po jejich vyčínění), a je tedy usní zcela znehodnocenou z pohledu způsobu a účelu, ke kterému má být dovážená useň výhradně užívána, tedy k jejímu využití jako zboží určeného pro lidskou potřebu. Z pohledu sazebního zařazení jsou rozhodné pro posouzení věci pouze objektivní vlastnosti zboží v okamžiku vstupu zboží na území Evropského hospodářského prostoru, kdy se jedná o materiál obsahující nepovolené látky (trojmocný chrom) v rozsahu překračujícím hygienické normy EU (č. EN 1336:2013), mající nevyhovující mechanické a hygienické vlastnosti a znehodnocený nevhodnou chemickou úpravou neumožňující jeho použití pro lidskou potřebu, tudíž se jedná o materiál, který není bez jeho komplexního přepracování způsobilý plnit jakýkoli účel použití. Stěžovatel má za to, že pokud je předmětem jím zahájené celní deklarace zboží, které je pro další využití zcela znehodnoceno a které bez jeho komplexního přepracování a podstatné změny jeho fyzikálních i chemických vlastností neumožňuje jakékoli jeho další využití, je legitimním očekáváním, že takové zboží bude celními orgány zařazeno pod nejbližší odpovídající číslo celního sazebníku s příslušnou, v tomto případě nulovou celní sazbou tak, jak to odpovídá účelu a systematické celního sazebníku. Postup celních orgánů v podobě rigidního zařazení dovezeného zboží pod znění čísla 4107 na základě jediné okrajové a bezvýznamné charakteristiky (znehodnocujících změn povrchu dovezených kůží) směřuje k výraznému ekonomickému poškození stěžovatele, v krajním případě až k jeho likvidaci. Městský soud bez přihlídnutí ke skutečnému charakteru, vlastnostem a účelu použití dováženého zboží se dopustil nesprávného právního posouzení, když nezákonně a v rozporu se skutečným zjištěným stavem a zásadou legitimních očekávání stěžovatele rozhodl o zamítnutí žaloby. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[15] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že napadený rozsudek městského soudu považuje za zcela správný a v souladu se zákonem; dle názoru žalovaného bylo v řízení před soudem spolehlivě prokázáno, že žalovaný vydáním napadených rozhodnutí nepochybil; městský soud napadený rozsudek řádně odůvodnil, přičemž srozumitelně uvedl důvody odmítnutí argumentace stěžovatele uvedené v žalobě, stejně jako důvody zamítnutí žaloby samotné. Žalovaný se plně ztotožňuje se závěry, které soud uvedl v napadeném rozsudku. S ohledem na uplatněné důvody kasační stížnosti žalovaný odkazuje na obsah spisu, zejména na odůvodnění napadeného rozhodnutí, na pořízenou fotodokumentaci a na opakovaná vyjádření žalovaného k podané žalobě v souvislosti s jejím postupným doplňováním a změnou názoru na straně stěžovatele. Žalovaný rovněž podotýká, že pokud provedená úprava kůží neodpovídá tuzemským hygienickým a kvalitativním normám, neznamená to, že se jedná o odpad, jak nyní stěžovatel tvrdí; a to ani tehdy, pokud byla úprava kůží provedena účelově za účelem vyhnutí se platbě indického vývozního cla, jak stěžovatel uváděl opakovaně v průběhu řízení před městským soudem a nyní i v kasační stížnosti. Nadto v řízení před celními úřady stěžovatel vůbec

neargumentoval tím, že by dovezené kůže měly být odpadem spadajícím do kódu KN 4115 20 00 s nulovou sazbou cla, naopak tvrdil, že kůže budou čalounicky přepracovány a použity na výrobu koženého zboží. Tomuto tvrzení však neodpovídá fotodokumentace pořízená při kontrole zboží (založena ve spisu). Žalovaný zásadně nesouhlasí s tím, že by dovezené zboží bylo odpadem. Porovnání dovezených kůží a nakládání s nimi se zpracováním tříděného plastového odpadu má žalovaný za nepřipadné. Podle fotodokumentace byly dovezené kůže uloženy na paletách v jednotlivých balících podle barvy tak, jak se obvykle přepravují kůže ve formě suroviny pro výrobu koženého zboží (bez ohledu na to, zda je třeba kůže jakkoliv dále upravovat). Kůže byly baleny v textilních sešíváných obalech, pod nimiž byla jako další obalový materiál vrstva papíru, či jiného materiálu (z fotodokumentace to nelze s jistotou rozeznat). Balíky kůží byly staženy plastovými páskami přes papírovou či jinou vrstvu a polepeny samolepicí páskou. Tímto způsobem byly dovezené kůže pečlivě chráněny před poškozením. Textilní obaly byly potištěny údaji o obsahu jednotlivých balíků (palet). Tímto způsobem se odpad obvykle nepřepравuje. Krom toho ani z obsahu faktur či dodacích listů nevyplývá, že by do tuzemska byl dovážěn odpad. Dovezené výrobky byly popsány jako dokončené kůže z hovězího dobytka a bylo zde výslovné upozornění, že nesplňují evropské hygienické standardy pro použití v konečných výrobcích. Žalovaný konstatuje, že kůže byly dovezeny takovým způsobem a v takovém stavu, že absolutně nic nenaznačovalo, že by se mělo jednat o odpad. Pro úplnost žalovaný dodává, že odpad obecně vyjadřuje soubor věcí či předmětů, kterých se chce jeho držitel zbavit. Obchodování s odpadem je proto realizováno ze strany dodavatelů za minimální ceny, je dodáván zdarma, případně je za jeho dodání odběratelům placeno (náklady na likvidaci odpadů). Dovezené kůže byly podle obsahu ve spisu založené faktury zakoupeny v Indii za 97 058,68 EUR, tedy podle obsahu celního prohlášení byla celkovou celní hodnotou částka 2 665 232 Kč za 23 906,08 m² kůží, respektive za 20 492 kg netto kůží. Stěžovatel tedy zakoupil m² kůže za cca 116 Kč, respektive 1 kg kůže za cca 130 Kč. Ani z tohoto úhlu pohledu nemají dovezené kůže charakter odpadu, kterého se chtěl indický vývozce zbavit. Jestliže v Indii podléhá vývoz vyčinených a dále neupravených kůží vývoznímu clu, jak tvrdil stěžovatel, a dodavatel toto vývozní clo obešel tím, že kůže účelově upravil (obešel svou povinnost úhrady vývozního cla), jak také tvrdí stěžovatel, nepochybně se jedná o zneužití práva dodavatelem stěžovatele, přičemž stěžovatel o této skutečnosti věděl a snaží se na to reagovat tvrzením, že se jedná o odpad, i když okolnosti dovozu tomu nesvědčí. Jestliže je tvrzení stěžovatele o účelové úpravě kůží pravdivé, pak nebylo jeho povinností takové kůže odebírat, ledaže by byl s jednáním dodavatele srozuměn a na takovém obchodu (zneužití práva v Indii) se podílel. Žalovaný se domnívá, že s ohledem na výše uvedené nemohl mít stěžovatel žádné legitimní očekávání v tom smyslu, že by celní orgány zařadily dovezené kůže jako odpad. Žalovanému není známo, že by celní orgány kdykoliv v minulosti aktivně (nikoliv pasivním přijetím celního prohlášení) zpravily stěžovatele o tom, že kůže zpracované výše popsaným způsobem se zařazují do celního sazebníku jako odpad, případně jako nezpracované kůže bez cla a tím založily jeho legitimní očekávání. Žalovaný nemá žádné pochybnosti o správnosti jím aplikovaného sazebního zařazení a žádný jiný alternativní, avšak na realitě založený mírnější výklad celního sazebníku pro danou situaci nespaturuje. Na základě této skutečnosti se žalovaný domnívá, že nejsou dány žádné podmínky pro uplatnění zásady *in dubio mitius*. Výklad celního sazebníku, tak jak jej učinil stěžovatel, je založen na zneužití práva údajně účelovou úpravou dovezených kůží. Přes výše uvedená nepodložená tvrzení o účelové úpravě dovezených kůží má žalovaný tvrzení stěžovatele o tom, že dovezené kůže jsou odpadem čísla 4115 celního sazebníku, za účelové s cílem vyhnout se platbě dovozního cla, kterému podléhají kůže po vyčinení dále upravené. Kasační stížnost považuje žalovaný za nedůvodnou a navrhuje, aby ji Nejvyšší správní soud zamítl.

[16] Nejvyšší správní soud po konstatování včasnosti kasační stížnosti, jakož i splnění ostatních podmínek řízení, přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a z důvodů podle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

pokračování

[17] V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že městský soud nesprávně posoudil právní otázky zásadní pro rozhodnutí ve věci a zatížil tak své rozhodnutí nezákonností; konkrétně tvrdí, že měl městský soud rozhodnout o sazebním zařazení dovezených usní tak, že se jedná o odpad čísla 4115 KN a na základě toho zrušit napadené rozhodnutí žalovaného.

[18] Mezi stranami je sporná otázka sazebního zařazení zboží pod kombinovanou nomenklaturu a s tím související doměření cla. Stěžovatel v žalobě ze dne 19. 3. 2015 trval na zařazení jím dovezeného zboží do podpoložky 4104 41 11 00 KN; žalovaný trvá na jeho zařazení do podpoložky 4107 12 19 00 KN. Stěžovatel zaslal městskému soudu dne 6. 2. 2018 podání nazvané doplnění žalobních tvrzení; v něm však zcela změnil svůj náhled na sazební zařazení předmětného zboží, tvrdí, že zboží nelze zařadit do žádné z uvedených podskupin položky 4107 a začal nově tvrdit, že kůže měly být zařazeny do podpoložky 4115 20 00 KN, protože se de facto jedná o odpad; tedy popírá i své původní sazební zařazení.

[19] Lze tak shrnout, že v řízení před celními orgány ani v podané žalobě stěžovatel vůbec neargumentoval tím, že by dovezené kůže měly být odpadem, naopak tvrdil, že kůže budou čalounicky zpracovány a použity na výrobu koženého zboží. Teprve v průběhu řízení před městským soudem začal argumentovat tím, že dovezené zboží je ve skutečnosti odpadem spadajícím do kódu KN 4115 20 00 s nulovou sazbou cla.

[20] Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud postupoval zcela správně a k této zcela nové žalobní argumentaci nepřihlížel, neboť byla uplatněna až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Soud v této souvislosti uvádí, že se v žádném případě nejedná o rozšíření v žalobě včas uplatněných žalobních bodů. Stěžovatelova argumentace obsažená v podání ze dne 5. 2. 2018, podle níž jsou dovezené kůže ve skutečnosti odpadem, který je nutno zařadit do podpoložky 4115 20 00 KN, nijak nerozvíjí v žalobě uplatněné žalobní body, ba naopak zcela popírá jeho původní tvrzení, že se jedná o již hotové usně, které je však nutno vzhledem k nevyhovující kvalitě dále upravit a které je třeba zařadit do podpoložky 4104 41 11 00 KN. Pokud by soud k tomuto opožděně uplatněnému tvrzení při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí přihlížel, jednal by v rozporu s § 75 odst. 2 s. ř. s. a § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s., které mu ukládají přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonem stanovené lhůtě. Totéž platí i pro další opožděné námítky obsažené v doplnění žaloby, neboť se jednalo o nové žalobní body, které stěžovatel v zákonné lhůtě neuplatnil.

[21] Kasační stížnost stěžovatele se opírá o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před městským soudem včas, proto by byly dány podmínky pro odmítnutí kasační stížnosti (§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud však kasační stížnost neodmítl, neboť stěžovatel, byť v obecné rovině, namítá nesprávné právní posouzení věci, tedy nesprávné zařazení zboží. Nejvyšší správní soud proto posoudil, zda žalovaný, potažmo městský soud při celním zařazení stěžovatelem dováženého zboží postupovali v souladu s platnými právními předpisy a zda jejich rozhodnutí jsou v souladu se zákonem; vycházel přitom z rozsahu žalobních námitek, které stěžovatel uplatnil v zákonné lhůtě.

[22] Nejvyšší správní soud tvrzenou nezákonnost napadeného rozsudku neshledal. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně popsal způsob zařazování kůží do celního sazebníku a strukturu kapitoly 41 celního sazebníku od nejméně zpracovaných kůží až po odpad. V této souvislosti žalovaný rovněž odkazoval na vysvětlivky k HS a KN, přičemž již v odůvodnění napadených rozhodnutí řádně zdůvodnil jejich použití. Žalovaný stejně tak i městský soud zcela správně poukázali na to, že zboží se zařazuje do celního sazebníku podle stavu, ve kterém bylo do tuzemska dovezeno, tzn. podle jeho objektivních vlastností v době

dovozu. Není spor o tom, že k vývozu bylo propuštěno zboží, které bylo na faktuře označeno jako dokončené hovězí kůže. Během dopravy toto zboží zůstalo nezměněno. Po dovozu byly odebrány vzorky a laboratorním zkoumáním bylo zjištěno, že kůže je kromě činění dále opracována tak, jak bylo popsáno v laboratorním posudku. Další opracování kůží bylo zjištěno znalkyní, kterou si najal sám stěžovatel. Z posudků vyplývá i další skutečnost, a sice že kůže byly zpracovány nekvalitně. Sazební zařazení však nemůže být jakkoliv ovlivněno evropskými hygienickými normami. Z hlediska celního sazebníku se jedná o kůže, které byly po činění dále upraveny, a proto musí být zařazeny pod č. 4107 a dále do příslušné položky a podpoložky. Nejvyšší správní soud pouze dodává, že zboží tak, jak bylo dovezeno, nemůže být proto posuzováno ani jako odpad, jak se jinak nepřipustnými námitkami snaží stěžovatel nyní argumentovat.

[23] Celní orgány se náležitě při celním zařazení zboží zabývaly objektivními vlastnostmi dovezeného zboží, které jsou v okamžiku předložení zboží k celnímu řízení rozhodujícími kritérii pro jeho sazební zařazení do příslušného kódu celní nomenklatury. Zjišťovaly tedy název a popis, materiál a složení, způsob použití - účel. Po provedení laboratorního zkoumání (při dovozu) odebraných vzorků bylo zjištěno, že se jedná o přírodní (nikoliv umělé) hovězí kůže, které byly po vyčinění dále upraveny pigmentováním, broušením a umělým dezénem; úprava kůží sice nevyhovuje hygienickým (obsah chromu) a kvalitativním (loupání barvy při zkoušce otěrem) normám, avšak tyto kůže jsou po koželužnickém přepracování používány k výrobě koženého zboží; s kůžemi bylo také v průběhu dodání do tuzemska nakládáno jako se surovinou určenou k dalšímu zpracování (způsob balení a fakturace).

[24] Co se týče vysvětlivek k HS a jejich publikaci, Nejvyšší správní soud souhlasí s žalovaným v tom, že tyto vysvětlivky, stejně jako vysvětlivky ke KN, nejsou právním předpisem, který by měl být řádně publikován v českém jazyce, nejsou právně závazné a nedopadá na ně povinnost recepce do českého právního řádu. Vysvětlivky k HS jsou dostupné na internetových stránkách, které jsou spravovány Světovou celní organizací (World Customs Organization) v anglickém a francouzském jazyce. Ve spojení s vysvětlivkami ke KN jsou obecně uznávaným zdrojem informací k aplikaci celního sazebníku, obdobně jako odborná literatura, důvodové zprávy k právním předpisům, soudní judikatura apod. Vysvětlivky k HS i KN jsou dlouhodobě a právoplatně používány všemi celními orgány ve všech zemích EU a jejich prostřednictvím je mj. zajišťována jednotná rozhodovací praxe ve věci aplikace celního sazebníku. Tyto vysvětlivky nejsou v rozporu se zněním celního sazebníku a nemění jeho význam (ani tak činit nemohou), pouze konkretizují termíny aplikované celním sazebníkem a objasňují postupy zde uvedené. Aplikace vysvětlivek k HS nebo KN je při určení sazebního zařazení zboží zcela oprávněná, avšak v posuzovaném případě nemusí být nezbytná, pokud je význam termínů a postupů obsažených v celním sazebníku dostatečně srozumitelný osobě zařazující konkrétní zboží.

[25] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že pro posouzení daného případu nebylo rozhodné, zda je správně přeložen stěžovatelem citovaný text celního sazebníku. Není pochyb o tom, že dovezené kůže nejsou vhodné pro bezprostřední výrobu koženého nábytku. *Zřejmá nevhodnost* či *zjevná nepoužitelnost* dovezených kůží k výrobě koženého zboží nicméně není rozhodující podmínkou pro zařazení zboží do konkrétního čísla kapitoly 41 KN, touto podmínkou je především míra zpracování. Pokud by byly dovezené hovězí kůže pouze vyčiněny a dále nezpracovány, zařadily by se do čísla 4104 celního sazebníku. Právě proto, že dovezené kůže byly po vyčinění prokazatelně dále povrchově opracovány (broušení, pigmentování, umělý dezén), spadají do čísla 4107 celního sazebníku, a to bez ohledu na kvalitu tohoto zpracování.

pokračování

[26] Dovolával-li se stěžovatel vydané závazné informace o celním zařazení, které se mu dostalo, je třeba uvést, že v řízení bylo prokázáno, že bylo dovezeno jiné zboží, než bylo popsáno stěžovatelem; bylo mu náležitě objasněno, že zboží popsané v této závazné informaci nelze ztotožnit s dovezeným zbožím; kůže dovezené stěžovatelem popisu neodpovídají, neboť bylo prokázáno, že byly po vyčinění dále zpracovány, nemůže se tedy jednat o kůže spadající do čísla 4104 celního sazebníku. Nelze ani pominout, že závazná informace byla vydána až po propuštění daného zboží do režimu volného oběhu, a to pouze na základě slovního popisu, nikoliv na základě laboratorního zkoumání vzorku zboží.

[27] Nejvyšší správní soud konstatuje, že v celním řízení a následně v řízení před městským soudem bylo rozhodnuto o celním zařazení stěžovatelem dovezených kůží na základě řádně zjištěného skutkového stavu. Povrchové úpravy dovezených kůží prokázalo nejen testování vzorků provedené celně technickou laboratoří, ale rovněž stěžovatelem předloženým znaleckým posudkem a také zkušebními protokoly Akreditované zkušební laboratoře č. 1059 ze dne 16. 6. 2014, které zachycují mj. též výsledky testování povrchové úpravy vzorků dovezených kůží (stálobarevnost, odolnost vůči ohybu). Existenci povrchové úpravy dovezených kůží ostatně nepopírá ani samotný stěžovatel, který při ústním jednání před soudem uvedl, že indický výrobce se nanesením (značně nekvalitní) povrchové úpravy na kůže snaží vyhnout nově zavedenému zákazu vývozu surovin. Jedná se tedy o kůže, která byly po vyčinění nebo zpracování na crust dále upraveny, a proto je nutné je zařadit do čísla 4107 KN, jak to učinil žalovaný. Na tom nic nemění ani přesvědčení stěžovatele o tom, že nejpřípadnější by bylo jím provedené zařazení (které však sám následně popřel).

[28] Nejvyšší správní soud shledal napadený rozsudek městského soudu v souladu se zákonem; městský soud na řádně zjištěný skutkový stav aplikoval správné právní předpisy a při jejich interpretaci z jejich rámce nikterak nevybočil. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

[29] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady přesahující jeho běžnou správní činnost v řízení o kasační stížnosti nevyňaložil, proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu